

<http://physicsweb.org/article/news/4/7/3>

2000/07/12

کنترل لیزری پرتوی X - خروجی

تبديل تابش لیزر به پرتوی X از راه تولید هم آهنگ، عموماً بازده کم دارد. یک گروه فیزیک‌پیشه به سرپرستی هنری کپتین [۱] از آزمایش‌گاه جیلا [۲] در بولیو کلرادو، روشی پیش نهاده که با آن می‌شود بازده تولید پرتوی X را یک مرتبه‌ی بزرگی زیاد کرد. این کار با کنترل دقیق شکل تپ لیزر ورودی انجام می‌شود [۳]. از این چشم‌های X می‌شود در جاهای گوناگونی استفاده کرد، از جمله در تصویربرداری، علم مواد، و کنترل واکنش‌های شیمیایی.

برای تولید هم آهنگ، یک تپ کوتاه از یک تابش قوی را روی یک گاز اتمی کانونی می‌کنند. برهم‌کنش‌های لیزر-اتم بهشدت غیرخطی اند و در نتیجه‌ی شان تعدادی از فتوون‌های ورودی با هم ترکیب می‌شوند و یک فتوون با انرژی بیشتر و طول موج کوتاه‌تر درست می‌کنند. در بیشتر آزمایش‌ها یک گسترده از هم آهنگ‌ها تولید می‌شود. کپتین و هم‌کارانش از دانش‌گاه صنعتی دلفت در هلند و دانش‌گاه سُفیا (صوفیه) در بلغارستان، نشان داده اند با کنترل دقیق شکل افزایش و کاهش شدت تپ لیزر بر حسب زمان می‌شود شدت یک هم آهنگ خاص را زیاد کرد.

گروه ابتدا یک تپ لیزر به طول ۱۸ فمتوثانیه را به گازی از اتم‌های آرگون می‌تاباند. با یک دوربین سی‌سی‌دی، شدت هریک از هم آهنگ‌های تولیدشده در این برهم‌کنش را می‌سنجند. این اطلاعات را به یک آینه‌ی تغییر‌شکل پذیر میکروپرداخته می‌دهند. این آینه جایی از سیستم لیزر است که اجزای با طول موج‌های مختلف باریکه، از نظر فضایی از هم جدا هستند. به این ترتیب، آینه می‌تواند طول مسیر اجزای با طول موج مختلف را تغییر دهد. با این کار شکل تپ خروجی (که از ترکیب این اجزا به دست می‌آید) تنظیم می‌شود. با استفاده از یک الگوریتم تحول یابنده، بهترین شکل لیزر ورودی برای به دست آوردن

خروجی X - مورد نظر به دست می آید. شکل تپ را 19 ورودی به آینه تعیین می کند، و الگریتم عموماً پس از حدود 50 تکرار بهترین شکل تپ را پیدا می کند. گروه با استفاده از این روش می تواند هریک از هم آهنگ های طیف خروجی را تقویت کند.

[1] Henry Kapteyn

[2] JILA

[3] Nature **406** 164